

καὶ Νικολέττος Μουζάκις, οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ καὶ μὲ γραφὴ γενομένη εἰς τὰ ἄτη τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸρ) Στέλιου Σκουλλογένη, νοταρίου, ποὺ ἔκαμαν συντροφία ἀνά-μεσό τους, ὅμως τὴν σήμερον ρεμοβέρουνται ἀπὸ τὴν αὐτὴν γραφὴν τῆς συντρο-φίας θέλοντας νὰ μὴ ἔχη καμμίαν δύναμιν, ὅπως νὰ μὴν εἶχε τὴν κάμει καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν πρότασιν ρετζίπροκα, ἀντὶς ὁ αὐτὸς μ(ισσὲ)ρ Νικολέττος Μουζάκις κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος εἰς τὴν αὐτὴν συντροφίαν, εἰς μαρτυρίας.

† Μικέλης Σωμερίτης μαρτυρῶ.

† Γεώργιος Μπονσ(ινιὸρ) μαρτυρῶ.

101.

Μίσθωσις ἀκινήτου τῆς 18 Ἰουλίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 23 σ. 140).

† 1723 Ἰουλίου 18. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸρ) Προκόπης Νίκλος νοικιάζει πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸρ) Ματίον Μαρόπουλλον ἀπὸ χωρίον Γερακαρεῖον¹⁾ ἓνα του σπίτι χαμώγειον, κείμενον εἰς τὴν κοντραδά τῆς θείας Ἀναλήψεως, ἐκεῖνο ὅπου εἰς τὸ παρὸν στέκει ἡ Γουναρέταινα, διὰ χρόνον ἓνα πρῶτον ἐρχόμενον, ἀρχινῶντας ὁ καιρὸς τὴν πρώτην Ὀκτωβρ(ίου), πρώτου ἐρχομένου, καὶ διὰ νοίκι ἐσυμβιβάστηκαν πρὸς ριάλια τέσσερα, ἀρ. 4, τὸν χρόνον. Καὶ εἰς τὸ παρὸν ἔλα-βεν ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Προκόπης τὰ αὐτὰ ριάλια 4, νοίκι ἀβαντιτράττο ἀπὸ τὸν αὐτὸν Μαρόπουλλον καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ ὑπόσχονται διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ βεβαιώνουν.

† Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω.

102.

Ἐξόφλησις τῆς 19 Νοεμβρίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 22 σ. 28).

† 1723 Νοεμβρ(ίου) 19. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ὁ μ(ισσὲρ) Εὐστάθιος Κατήφορος¹⁾ καὶ ὁ μ(ισσὲρ) Δημήτριος Νίκλος καὶ ἐζήτη-σαν νὰ γράψω ὥς κάτωθεν: Ἐτσεδέρισε ὁ ἄνωθεν Κατήφορος πρὸς τὸν ἄνω-θεν Νίκλο τὸ σπίτιον κατώγειον, ὅπου ἀκβιστάρισε ἀπὸ τὲς κυράτζες Μαγδαλινὴ καὶ Ἀντωνία, ἀδελφάδες, θυγατέρες τοῦ π(ο)τ(ἐ) Ἀναστάσι Σοφianoῦ²⁾ μὲ γρα-φὴν εἰς τὰ ἄτη μου, 1713 Μαΐου 30, καὶ τζεσσιὸν ἐξ μάργινε τῆς αὐτῆς πρώτη

¹⁾ Γερακαρεῖον. Περί τῆς λ. βλ. Δ. ΓΕΩΡΓΑΚΑ, Τοπωνύμια. Λαογραφία 12¹(1939) σ. 189-192.

²⁾ Ἡ οἰκογ. ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1717. Περί τοῦ ἐν ἔτει 1685 γεννηθέντος Ἀντωνίου Κατηφόρου ὅστις ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἱεροκῆρυξ Ζακ. καὶ ἐξελέγει πρωτοπαπ-πᾶς (1725) καὶ μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τὴν πολυμαθειάν του ἐδίδαξεν εἰς τὸ Φλαγγίνειον Φροντιστή-ριον, βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἔνθ. ἀν. σ. 345 - 348. Γ. ΖΑΒΙΡΑ, Νέα Ἑλλάς (1872) σ. 141. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἔνθ' ἀν. σ. 113, 144, 145, Α. Χ. ΖΩΗ, Λεξικὸν ἐν λ. ἔνθα καὶ βιβλιογραφία.

³⁾ Οἰκογ. ἐκ Κρήτης (1514), ἐξ Ἀθηνῶν (1573), ἐκ Χίου (1603) καὶ ἐξ Ἀρκαδίας (1634).

Ἰουνίου ἀκολουθούθου. Τὸ λοιπόν, τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν Δημήτρ(ιος) Νίκλος ἔλαβε ἀπὸ τὸν σ(ινιὸ)ρ Κατήφορον τὰ ριάλια 100, ὅπου τοῦ ἐσμπορσάρισε, ὡς φαίνεται εἰς τὴν αὐτὴν τζεσσιὸν εἰσὲ τόσα τζεκκίνια χρυσᾶ πρὸς λίτρες 27 καὶ ἄσπρα 3 τὸ τζεκκίνι, καὶ κράζεται πληρωμένος, μπορῶντας ὁ Κατήφορος νὰ ποσσεδέρη τὸ ἄνωθεν κατώγειον ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς δυνάμεως τῆς ἄνωθεν γραφῆς 1713 Μαΐου 30 καὶ βεβαιώνει.

Δημήτρης Νίκλος βεβαιώνω.

103.

Μίσθωσις ἀκινήτου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1724. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:δλ. 23 σ. 86).

† 1724 Δεκεμβρίου 18. Τὴν σήμερον παροῦσα ἡ κυράτσα Τζόγια, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ Σωκαρᾶ¹⁾, λεγόμενος Γένικε, ἡ ὁποία νοικιάζει πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσι Νίκλον τοῦ Λιοῦ ἓνα μαγαζὶ ὅπου ἔχει κείμενον εἰς τὴν κοντραδά τῆς Κυρίας τῆς Εὐαγγελιστρίας²⁾ διὰ χρόνους δύο, πρώτους ἐρχομένους, οἱ ὅποιοι ἀγροικοῦνται ἀρχινισμένοι ἀπὸ τὴν πρώτην Ὀκτ(ωβρίου) ἀπερασμένου καὶ διὰ νοίκι ἐσυμβάστησαν πρὸς ριάλια δεκατρία, Νο 13, τὸν χρόνον, τὸ ὁποῖον νοίκι τῶν χρονῶν, ὅπου κάνουν ριάλια 26 ἔλαβε καθόλου ἀπὸ τὸν ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Ἀναστάσι ἀβάντι τράττο καὶ κράζεται πλεωμένη καὶ εὐχαριστημένη διὰ τοὺς αὐτοὺς δύο χρόνους εἰς τοὺς ὁποίους νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸν ἐβγάνη, ἂν καὶ νὰ τὸ ἤθελε καὶ διὰ οὗζο πρόπριο, οὔτε ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ βγαίνει πρὶν τελειώσῃ ὁ καιρός, ἀλλέως νὰ πλερώνουν ρεάλια εἴκοσι, Νο 20, εἰς τὰς αὐθεντικὰς φάμπρικες ρειζιπροκαμέντε ὑπόσχονται τὰ καλὰ τους καὶ ἀδεμπιμέντο, ὡς ἄνωθεν, εἰς μαρτυρίας.

† Μάρκος μουζάκης μαρτυρῶ.

† Ἰωάννης Νικηφορόπουλος μαρτυρῶ.

104.

Ἀγορά ἐλπιζομένου πράγματος (καρποῦ) τῆς 6 Αὐγούστου 1725. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β.24 σ.42).

† 1725 Αὐγούστου 6. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισσέ)ρ Νικολὸς Νίκλος ἀποκόβει πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Γιάννη Χαλκωματᾶ τὰς ἐλιές, ὅπου κάνοντας νὰ ἔχη, κείμενες εἰς τοῦ Κανέση, μέσα εἰς τὸ χωράφι, εἰς τὴν Κολόννα ἀποκάτου,

¹⁾ Οἶκογ. ἐκ Κρήτης εἰς Ζάκυνθον. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ, Οἰκογενειακὰ ἐπώνυμα ἐκ Κρήτης. *Λαογραφία* 7 (1923) σ. 382. Μαρτυροῦνται οἱ Γιάκουμος, Ἰάκωβος καὶ Θεόδωρος ἱερεῖς. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Κρητὲς ἐν Ζακύνθῳ *ΕΕΚΣ* 2(1939) σ. 128, 130, 131. Ἐν Μάνη τὸ ἐπώνυμον ὑπὸ τὸν τύπον Σουκαρᾶς.

²⁾ Ναὸς τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀνήκων τῷ 1561 εἰς τὸν Πέτρον Ἀβούρη καὶ ἔχων εἰκονογραφίας τοῦ Ν. Κουτούζη, Ν. Καντούνη καὶ Ε. Πελεκάση.

